

19 noiembrie 2016

Dlui Andrian Candu,
Președintele Parlamentului Republicii Moldova
Copie: **Dlui Roman Boțan,**
Președintele Comisiei Parlamentare "Comisia securitate națională, apărare și ordine publică"
Copie: **Dlui Ștefan Creangă,**
Președintele Comisiei parlamentare "Comisia economie, buget și finanțe"
Copie: **Dnei Raisa Apolschii,**
Președintele Comisiei parlamentare "Comisia juridică, numiri și imunități"
Copie: **Dlui Vladimir Țurcan,**
Președintele Comisiei parlamentare "Comisia drepturile omului și relații interetnice"
Copie: **Dlui Eduard Răducan,**
Directorul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal

Ref.: Proiectul legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative ce țin de protecția datelor cu caracter personal

Stimate Domnule Președinte,
Stimată Doamnă Președinte,
Stimate Domnule Director,

Prin prezenta, Asociația Investitorilor Străini (FIA) își exprimă înalta considerație și Vă transmite Avizul elaborat în baza analizei prevederilor noului proiect.

Ținem să exprimăm, totodată, preocuparea FIA legată de aprobarea Proiectului legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative ce țin de protecția datelor cu caracter personal în ședința Guvernului din 12 octombrie, în pofida abaterilor ce s-au înregistrat, legate de transparența în procesul decizional.

Printre încălcările legate de principiile transparenței în procesul decizional, dorim să menționăm: lipsa Analizei Impactului de Reglementare (deși legea afectează în mod direct activitatea agenților economici) - cerință obligatorie stabilită de prevederile legii cu privire la principiile de bază a reglementării activității de întreprinzător, Legea nr. 235 din 20.07.2006; lipsa tabelului de divergențe și neindicarea unui termen limită pentru încheierea consultărilor publice.

Noul proiect presupune extinderea abuzivă a competențelor Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în investigarea și sancționarea activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal. Acest lucru este cu atât mai îngrijorător, dat fiind faptul că prevederile proiectului de lege vor afecta toți cei ce operează cu date cu caracter personal.



Ținem să menționăm că proiectul dat de lege fost avizat negativ de mai multe instituții, precum Centrul Național Anticorupție și Ministerul Justiției.

Considerăm că multe prevederi ale noului proiect conțin norme vagi, echivoce și greu de înțeles. Cu toate acestea, proiectul a introdus un șir de sancțiuni exagerat de mari, pe care le considerăm nejustificate și abuzive (vezi art. 33), căci la ora actuală nu este clar mecanismul în baza căror criterii va fi aplicată o sancțiune sau alta.

Atât populația țării, cât și întreprinderile mici și mijlocii nu dispun de informații suficiente referitor la aplicarea corectă a prevederilor legii privind protecția datelor cu caracter personal, iar comunitatea de afaceri din Republica Moldova nu este gata să suporte penalizări atât de mari.

În acest context, pe platforma Consiliului Economic al Prim-ministrului au fost lansate discuții cu participarea reprezentanților mediului de afaceri și ai Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În lumina celor expuse mai sus și a argumentelor elucidate, precum și a faptului că proiectul dat va avea un impact major asupra tuturor agenților ce operează cu date cu caracte personal, considerăm **necesară stoparea promovării proiectului de lege și retragerea acestuia din Parlament, până la elaborarea unei poziții comune în baza discuțiilor purtate pe platforma Consiliului Economic.**

Anexăm acestei scrisori Avizul FIA la proiectul de lege ce modifică Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și alte acte legislative.



Cu respect,
Elena Varta
Director executiv

Anexă:

AVIZ

la proiectul de lege ce modifică Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și alte acte legislative

1) **La Art. XI – privind modificarea Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal („Proiect”):**

Comentariu general: conform Notei informative alcătuite de autori, unul din scopurile proiectului de lege (pe lângă eficientizarea activității CNPDCP), este contribuirea la realizarea angajamentelor asumate de către R. Moldova în raport cu Uniunea Europeană.

De asemenea, chiar în preambulul Legii nr. 133 din 08.07.2012 este indicat expres că această lege este: „menită să creeze cadrul juridic necesar aplicării Directivei 95/46/EC.”

Astfel, urmează ca modificările și completările propuse să urmărească o corespundere mai mare a Legii nr. 133 din 08.07.2012 Legii cu prevederile Directivei 95/46/EC¹. Însă, din analiza propunerilor de modificare a Legii nr. 133 din 08 iulie 2011, s-a observat că unele propuneri de modificare deviază semnificativ de la prevederile și spiritul Directivei 95/46/EC.

În continuare vom atrage atenția doar asupra unor modificări, care pot avea impact semnificativ asupra operatorilor care prelucrează datele personale, și care ar trebui revizuite pentru a fi conforme cu prevederile Directivei 95/46/EC:

- 1.1. La punctul 2 din proiect, propunem a lăsa în vigoare redacția actuală a art. 2 alin. 1) al legii, deoarece aceasta este mai aproape de sensul art. 3 (1) din Directiva 95/46/EC. Totodată, încercarea de a aplica Legea nr. 133 chiar și unor simple intenții de prelucrare este problematică în practică, deoarece intenția este un element subiectiv, specific voinței indivizilor.
- 1.2. La p. 3 din Proiect constatăm că unele definiții propuse de autori în art. 3 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011, ca, spre exemplu, termenul “*consimțământul subiectului de date cu caracter personal*”, sunt ambigue și interpretabile. Definițiile respective nu sunt conforme întocmai cu definițiile utilizate în Directiva 95/46/EC. Pentru a evita interpretarea și aplicarea diferită a acestor noțiuni în R. Moldova, propunem utilizarea în art. 3 a Legii nr. 133 a unor definiții similare cu cele din Articolului 2 din Directiva 95/46/EC, în special în privința noțiunilor cheie: „date personale” și „consimțământ”².

¹ După punerea în aplicare a noului cadru de reglementare european în domeniu, în special a *Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)*, preconizat a fi aplicat din mai 2018, se poate pune problema adaptării inclusiv în relațiile juridice dintre UE și R. Moldova), în special a *Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)*,

² Conform art. 2 din Directiva 95/46/EC, “consimțământul persoanei vizate” înseamnă orice manifestare de voință, liberă, specifică și informată prin care persoana vizată acceptă să fie prelucrate datele cu caracter personal care o privesc.



Totodată, în cazul utilizării în Legea nr. 133 a unor definiții similare cu cele europene, atât operatorii cât și autoritățile din R. Moldova vor putea beneficia de interpretările și practicile mai avansate privind modalitățile de obținere a consimțământului din țările U.E.

- 1.3. La p. 4 din Proiect, propunem excluderea literei f) de la art. 4 alin. (1) prin care se propune introducerea unei noi obligații privind prelucrarea datelor, sub răspunderea operatorului, conform căruia operatorul „*asigură și demonstrează conformitatea fiecărei operațiuni de prelucrare cu dispozițiile prezentei legi...*”.

Nu este clar către cine, în ce moment (periodic sau la solicitare) și în ce mod ar trebui să efectueze această demonstrare a conformității. Mai mult ca atât, demonstrarea conformității fiecărei operațiuni presupune o muncă enormă, nejustificată. Considerăm că această nouă obligație este excesivă și neconformă prevederilor Directivei 95/46/EC și legislației Uniunii Europene, iar punerea ei în aplicare ar putea presupune cheltuieli enorme pentru ca operatorii să fie în stare din punct de vedere tehnic etc., să demonstreze conformitatea fiecărei operațiuni și va reduce eficiența și competitivitatea operatorilor din R. Moldova. De asemenea, această prevedere instituie o derogare de la normele generale privind probele și sarcina administrării probelor, stabilite de legislația procesuală.

- 1.4. *Art. 4, alin.6 „Chiar dacă subiectul datelor cu caracter personal și-a dat consimțământul, Centrul poate dispune în privința prelucrării de date cu caracter personal”* – considerăm această prevedere abuzivă, întrucât odată ce subiectul și-a dat acordul referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal, operatorul are certitudinea că prelucrarea se efectuează conform legislației. Mai mult ca atât, în cazul în care subiectul datelor cu caracter personal și-a dat acordul referitor la prelucrare rezultă că drepturile subiectului de date cu caracter personal nu sunt încălcate, întrucât acesta este de acord cu respectiva prelucrare, iar ingerința Centrului nu este justificată.

- 1.5. Referitor la p. 5 din Proiect, propunem excluderea completării art. 5, alin. (1) și alin. (6) cu noile propoziții în redacția propusă de autori, deoarece acestea sunt excesive, discreționare și pot afecta siguranța raporturilor juridice privind prelucrarea datelor personale, chiar și în situațiile când subiectul datelor personale și-a dat consimțământul pentru prelucrarea unor date care nu fac parte din categoria specială a datelor personale reglementate de către art. 6 alin. al Legii nr. 133³.

Totodată, constatăm că cerințele din redacția actuală a art. 5 alin. (3) al Legii nr. 133 privind obținerea acordului în scris de la reprezentantul legal, precum și completarea propusă a alin. (3) cu o nouă obligație de verificare a împuternicirilor reprezentantului legal nu pot fi realizate în practică, în cazul oferirii unor servicii a societății informaționale. De aceea, propunem modificarea și expunerea art. 5, alin. (3) în următoarea redacție: „3) Operatorul depune toate eforturile rezonabile pentru a verifica în cazurile oferirii de servicii ale societății informaționale în mod direct unui copil că titularul răspunderii părintești a acordat sau a autorizat consimțământul, ținând seama de tehnologiile disponibile.”⁴

³ Conform art. 6 (2), CNPDCP dispune de dreptul de a interzice prelucrarea categoriilor speciale de date personale.

⁴ A se vedea în acest sens art. 8 din Regulamentul general privind protecția datelor.



1.6. La art.11 al Legii, propunem la alin.(2) lit.c) de introdus cuvintele “sau altor scopuri stabilite de legislația în vigoare”. Propunerea o argumentăm prin faptul, că prin alte acte legislative (în cazul instituțiilor financiare Legea nr.190 din 26.07.2007 privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului), sunt stabilite obligații băncilor de a păstra datele cu caracter personal și ulterior încetării relațiilor contractuale cu subiecții datelor cu caracter personal.

1.7. La p. 11, suntem de acord doar cu modificarea art. 12 alin. (1), subpct. (3) lit. c) în redacția propusă de autori: *”datele care sunt obligatoriu sau voluntar a fi furnizate și consecințele refuzului de a le oferi”*.

Constatăm că celelalte propunerile de modificare a art. 12 alin. (1) deviază de la prevederile art. 10 ale Directivei 95/46/EC și stabilesc în sarcina operatorilor obligații de informare excesive, inclusiv cu privire la datele personale care sunt doar intenționate a fi prelucrate⁵.

1.8. Referitor la p. 12 din proiect, considerăm că modificările la art. 13 din Legea 133 în redacție nouă, care reglementează dreptul de acces, sunt disproporționale și excesive în raport cu obligațiile operatorilor și trebuie respinse, nefiind conforme cu Directiva 95/46/EC.

În special atragem atenția asupra faptului că oferirea dreptului subiectului de a obține **accesul efectiv la sistemele de evidență în care sunt prelucrate datele personale** (conform art. 13 (1) b) în redacția propusă), poate periclita grav activitatea operatorilor sub aspect operațional și financiar (va presupune costuri enorme de implementare), și prezintă riscuri legate de securitatea informațională.

În cazul în care vor exista numeroase solicitări, vor fi necesare investiții suplimentare (persoane noi angajate, scolarizarea noilor angajați, remunerația acestora). Activitatea companiilor care nu-și permit angajarea personalului dedicat prelucrării unor astfel de solicitări va fi afectată.

Această prevedere poate deveni, totodată, o sursă de conflicte, plângeri și acțiuni în instanță, în cazurile contestării refuzului de acordare a acestui drept.

Cu privire la termenul propus de 15 zile pentru oferirea accesului la date, termenul de 15 zile este foarte mic, în condițiile în care cererea se referă la un volum foarte mare de informații. Este necesară introducerea unui termen mai mare (minimum 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii cu încă 30 de zile)⁶. Propunem păstrarea termenului general prevăzut de Legea cu privire la petiționare.

1.9. *Art. 14, alin.3 „Cererea prin care subiectul de date cu caracter personal și-a manifestat dreptul de intervenție se examinează în termen de 15 zile”* – considerăm oportun includerea

⁵ Totodată, observăm că conform art. 12 (5) din Regulamentul general privind protecția datelor, în anumite condiții operatorul poate să perceapă taxe rezonabile pentru oferirea informațiilor, de aceea obligația de a furniza întotdeauna informații în mod gratuit nu este justificată.

⁶ De exemplu, conform art. 12 (3) din Regulamentul general privind protecția datelor, operatorul urmează să ofere informațiile solicitate fără întârziere, în cel mult 1 lună de la primirea cererii. Însă termenul poate fi prelungit cu încă 2 luni, când este necesar ținându-se cont de complexitatea cererii.



modificării textului „15 zile” în „15 zile lucratoare”, pentru a evita cazurile în care sunt multe zile libere (ex. sărbătorile de iarnă) și există riscul de a omite acest termen.

- 1.10. La art.15 alin.(1) după cuvintele “ale altor persoane,” de introdus cuvintele “sau scopuri legale”. Similar celor expuse mai sus, propunerea o argumentăm prin necesitatea conformării prevederilor Legii cu alte acte legislative.
- 1.11. Referitor la p. 15, propunem excluderea sintagmei „*de reglementare*” din noua redacție propusă a art. 19 alin. (2), deoarece aceste competențe nu sunt specifice autorității de supraveghere, conform Directivei 95/46/EC.
- 1.12. Referitor la p. 14 din Proiect, menționăm că conform Directivei 95/46/EC dreptul de opoziție nu este unul discreționar, ci trebuie să fie întemeiat și legitim, aplicabil pentru anumite cazuri, stabilite cel puțin în art. 7 lit. (e) și (f) din Directivă. Astfel, pentru aducerea în corespundere cu prevederile Directivei, propunem expunerea art. 16 (1) din Legea nr. 133, după cum urmează:
„(1) în cazurile prevăzute în art. 5) alin.5) lit. (e) și (f), subiectul datelor personale are dreptul de a se opune în orice moment, în mod gratuit, din motive întemeiate și legitime legate de situația sa particulară, ca datele cu caracter personal care îl vizează să facă obiectul unei prelucrări, cu excepția cazurilor în care legea stabilește altfel. Dacă opoziția este justificată, prelucrarea efectuată de operator nu mai poate viza aceste date.”

Referitor la art. 16 alin. (3), considerăm că termenul maxim de 15 zile propus pentru examinarea cererii poate fi insuficient pentru cazuri complexe sau când există un număr mare de cereri, și astfel ar fi justificată păstrarea termenului conform Legii cu privire la petiționarea.

- 1.13. Referitor la p. 19 din Proiect, considerăm că excluderea art. 24 și modificarea propusă la art. 25 contravin spiritului și literei art. 20 din Directiva 95/46/EC, conform căruia doar unele prelucrării de date care pot afecta drepturile și libertățile subiecților datelor personale urmează a fi supuse verificării prealabile și respectiv autorizării de către Centru, iar pentru restul prelucrărilor se va respecta doar procedura notificării de către operator, conform art. 18 al Directivei.

Respectiv propunem a păstra redacția art. 24 și 25 din prezenta lege.

- 1.14. *Art.26, alin.7 „prin derogare de la prevederile Legii contenciosului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei, executarea deciziilor Centrului nu poate fi suspendată-* considerăm această prevedere una abuzivă, care ar putea avea ca efect blocarea activității agentului economic pe o perioadă nedeterminată de timp, având în vedere ca examinarea dosarelor în instanțele de judecată pot dura și ani de zile. Chiar dacă se va modifica legislația și se va indica un termen limită în care să fie soluționate cazurile ce țin de protecția datelor cu caracter personal, din practică observăm ca chiar dacă și în alte domenii sunt stabilite aceste termene limită de soluționare a litigiilor (ex: Cauza contravențională se judecă în termen de 30 de zile de la data intrării dosarului în instanță), aceste termene nu sunt respectate.

Solicităm excluderea alin. (7) art. 26 în redacția propusă, care instituie o derogare de la prevederile Legii contenciosului administrativ, în privința neadmiterii suspendării executării deciziilor Centrului.

Atragem atenția că instituția suspendării conform Legii contenciosului administrativ nu operează automat, ci este supusă controlului judiciar. Neadmiterea suspendării în instanță a executării unor decizii a Centrului poate avea impact negativ semnificativ asupra operatorilor și mediului de afaceri, și este contrară prevederilor art. 28 al. (3) al Directivei 95/46/EC care stabilește că deciziile autorității de supraveghere care dau naștere unor plângeri pot fi atacate în instanțele judiciare.

Art. 26 referitor la controlul legalității prelucrării – este prea general și nu prevede care sunt limitele efectuării controlului, cât durează acesta, cum are loc controlul (la fața locului sau solicitare de acte), dacă se vor efectua controale planificate și la ce interval sau doar controale inopinate. Optăm pentru menținerea versiunii actuale a art. 26 sau pentru includerea limitelor efectuării controlului, drepturile și obligațiile Centrului, drepturile și obligațiile operatorului supus controlului.

- 1.15. *Art. 27, alin. 2* „Operatorul examinează plângerea și în termen de 15 zile expediază răspunsul subiectului de date cu caracter personal” – termenul de 15 zile este foarte mic, dat fiind faptul că cererea se referă la un volum foarte mare de informații. Ținem să menționăm că în cazul în care vor fi multe solicitări, operatorii vor avea nevoie de un angajat care să se ocupe doar de astfel de solicitări. Această lucrărie va reprezenta o povară financiară pentru operator. Considerăm că termenul de 30 zile ar fi oportun, cu posibilitatea prelungirii cu încă 30 zile în cazul unui volum foarte mare de informații.

Art. 27, trebuie completat. Este necesară descrierea procedurii de examinare a plângerilor de către Centru, drepturile operatorilor de a prezenta probe în apărare, deciziile care pot fi emise de Centru ca urmare a soluționării plângerilor, precum și dreptul operatorului de a ataca eventualele decizii ale Centrului.

- 1.16. Referitor la p. 22. prin care se propune completarea art. 32 din lege cu alineatele (10) și (11), considerăm că introducerea obligației și răspunderii operatorilor pentru asigurarea prelucrării datelor personale gestionate în sistemele de evidență de peste hotare în conformitate cu legislația R. Moldova este nejustificată, excesivă și va reduce semnificativ competitivitatea operatorilor/companiilor locale vis-a-vis de operatorii din alte țări. Totodată, aceste noi obligații sunt contravin principiului general privind aplicarea unei legi naționale către un teritoriu specific⁷, iar punerea în aplicare a acestor prevederi (precum și efectuarea supravegherii de către Centru a prelucrărilor datelor în afara țării) este nerealistă și va avea ca efect crearea unor piedici semnificative în activitatea legală a companiilor locale, mai cu seamă în contextul globalizării și al dezvoltării serviciilor societății informaționale.

⁷ A se vedea în acest sens și art. 4.. (1) al Directivei 95/46/EC.



Totodată, aceste noi obligații sunt contrare principiului general privind aplicarea teritorială a unui sistem de drept național, și contravin obiectivului Directivei 95/46/EC (a se vedea în art. 1 al Directivei), conform căreia statele: „...*nu pot limita sau interzice libera circulație a datelor cu caracter personal ...*”.

Dimpotrivă, pentru contribuirea la realizarea angajamentelor asumate de către R. Moldova în raport cu Uniunea Europeană, propunem modificarea procedurii de notificare/autorizare în cazul transmiterii transfrontaliere de date, prevăzute de Legea nr. 133 din 08.07.2012.

Actualmente, conform art. 24, 25 și 32 din Legea nr. 133 din 08.07.2012, toate transmiterile transfrontaliere, în mod obligatoriu, trebuie autorizate de către Centru, iar această procedură poate dura mult.⁸ În viziunea noastră prevederile art. 24, 25 și 32 din Legea nr. 133 din 08.07.2012 sunt prea rigide, conțin termene prea mari pentru autorizare, iar redactarea lor este ambiguă și permite CNPDCP, în baza art. 32 (5) Legea nr. 133 din 08.07.2012, să nu autorizeze, la discreția sa, anumite transferuri în străinătate doar dacă consideră că nivelul de protecție oferit de un anumit stat este nesatisfăcător.

Reieșind din necesitatea simplificării acestei proceduri și realizarea efectivă a angajamentelor asumate de către R. Moldova în raport cu Uniunea Europeană, propunem după modelul folosit în statele din Uniunea Europeană, să fie introdus un alineat nou în art. 32 al Legii, în care să fie stipulată expres derogarea conform căreia toate transmiterile de date personale din R. Moldova către statele membre ale Uniunii Europene și statele din zona economică europeană nu necesită autorizarea prealabilă a transferului de către Centru, ci doar notificarea de către operatori (cu titlu de informare)⁹.

1.17. *Abrogarea art. 29, alin.(3) Conducerea Centrului și personalul acestuia sînt obligați să garanteze nedivulgarea secretului profesional în ceea ce privește informațiile confidențiale la care au acces, inclusiv după încetarea activității lor* – suntem împotriva abrogării art. 29, alin.3 deoarece considerăm necesară această garanție, ținând cont de faptul că angajații au acces la informații confidențiale și divulgarea acestora poate afecta activitatea operatorilor.

1.18. Referitor la p. 23 ce se referă la modificarea art. 33, considerăm că prevederile privind încălcările cerințelor Legii nr. 133 și sancționarea pentru încălcări urmează a fi reglementate în continuare de Codul contravențional (care conține prevederi procedurale necesare), reieșind și din principiul previzibilității și faptul că deja există o practică judiciară bogată, general acceptată în privința sancțiunilor contravenționale. Totodată, în cazul în care sunt necesare introducerea unor modificări justificate acestea urmează a fi introduse în Codul contravențional.

Considerăm că amenziile menționate în proiectul de lege sunt exagerate. Dacă art. 74¹, 74² și 74³ din Codul Contravențional prevăd amenzi până la 10.000 lei, noul proiect de lege prevede amenzi de minim 10.000 lei chiar și pentru încălcări minore și deja 5.000.000 lei pentru încălcări mai grave. Considerăm că amenziile nu sunt proporționale cu eventualele prejudicii

⁸ Verificarea prealabilă poate dura 90 zile (45 + 45), iar emiterea deciziei CNPDCP poate dura încă 7 zile.

⁹ De exemplu, a se vedea Decizia nr. 28 din 7.03.2007 a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal din România (pe <http://www.dataprotection.ro/?page=publicated&lang=ro>).



suportate de subiectul datelor cu caracter personal. Chiar dacă autorii proiectului de lege s-au inspirat din amenzi prevăzute de noul Regulament privind protecția datelor cu caracter personal din UE ce va intra în vigoare în 2018, autorii proiectului ar trebui să țină cont și de situația economică a țării.

Considerăm că mărirea semnificativă a sancțiunilor (până la 5,000,000 lei) este excesivă și nejustificată reieșind din realitățile economice și de drept ale R. Moldova. Introducerea unor asemenea sancțiuni, coroborată cu stabilirea în sarcina operatorilor, prin Legea nr. 133, a unor obligații excesive și definite imprecis (care depășesc cerințele Directivei 95/46/EC), precum și în lipsa unor criterii obiective și proporționale pentru individualizarea pedepselor, va contribui la - mărirea exagerată a poverii administrative și financiare în sarcina operatorilor, la creșterea fenomenului corupției și poate duce la falimentarea unor agenți economici. Aplicarea unor astfel de amenzi va avea ca efect insolvabilitatea operatorului de date cu caracter personal. Mai mult ca atât nu este clar stipulat care sunt criteriile de apreciere a gravității încălcării, ceea ce poate avea ca efect abuzuri din partea autorităților de control. Un alt aspect este că prevederile legii de multe ori sunt ambigue și pot fi interpretate eronat și ca efect riscul aplicării amenzilor este foarte mare.

Art.33, alin. 1, lit. f) „neprezentarea în termenul stabilit de lege a informațiilor și a documentelor solicitate se sancționează cu amenda de la 10.000 lei până 500.000 lei” - termenul pentru prezentarea informațiilor este stabilit în art. 20 care în conformitate cu proiectul legii urmează a fi abrogat, respectiv nu va stabilit nici un termen, dar vor fi amenzi pentru nerespectarea termenilor.

Art. 33, alin. 6 „Decizia privind aplicarea sancțiunilor pecuniare trebuie să specifice termenul în care urmează a fi achitată sancțiunea” – considerăm că termenul achitării trebuie să fie fixat în lege (ex: 15 zile lucratoare) și nu lăsat la latitudinea autorităților ce efectuează controlul pentru evitarea abuzurilor.

Art. 33 trebuie completat cu mențiunea că atacarea deciziei de sancționare în instanță de judecătă are ca efect și suspendarea executării deciziei.

Art. 33 trebuie completat cu textul: Persoanele vizate în decizia de sancționare sunt în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul recepționării deciziei motivate.

2) La Art. IV- Art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 –XIV din 10 februarie 2000:

A se vedea comentariul de la p. 1.10 mai sus.

3) La Art. X din proiect privind modificarea Codului Contravențional.



Conform poziției exprimată mai sus la p 1.13, propunem păstrarea/includerea prevederilor privind sancțiunile aplicabile în Codul Contravențional.

4) La Art. XV - privind modificarea și completarea Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Considerăm că Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de trebuie să se aplice în continuare asupra activității de control efectuate de către Centru în domeniul prelucrării datelor personale, deoarece ea stabilește un șir de măsuri obiective, previzibile și clare în privința realizării controlului activității de întreprinzător, pentru a contracara eventuale abuzuri.

Proiectul de lege a legii nr. 133 deja exclude limitele efectuării controlului (vezi comentarii pct.8) și în cazul în care nici Legea nr. 131 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nu va fi aplicabilă controalelor efectuate de Centru pentru protecția datelor cu caracter personal, există riscul că Centru să efectueze controale abuzive și să aplice amenzi exagerate.

În proiectul de lege nu este indicat termenul în care va intra în vigoare noile modificări, ceea ce presupune ca modificările vor intra în vigoare la data publicării. Ținând cont de faptul că modificările impun reguli noi trebuie să fie acordate și un termen rezonabil pentru ca operatorii să întreprindă măsurile necesare pentru respectarea noilor reguli. Mai mult ca atât noile reguli pot necesita implementarea unor noi sisteme de evidență sau adaptarea celor existente, ceea ce presupune o perioadă îndelungată de timp. Atragem atenția asupra faptului ca noul Regulament privind protecția datelor cu caracter personal aplicabil țărilor din UE deși a fost publicat în aprilie 2016, acesta va intra în vigoare abia în aprilie 2018, astfel operatorilor li s-a oferit termen pentru implementarea tuturor măsurilor necesare în vederea respectării noilor reguli. Respectiv considerăm oportun ca și în proiectul dat să fie prevazut ca modificările vor intra în vigoare în termen de 2 ani de la data publicării.

